

Holmenholstapellin 7. juni 1967

Det er en glede på denne dag å kunne hilse så mange aktive idrettsutøvere - en samling fra store deler av vårt land. Her møtes løpere i alle aldre - fra de forskjellige idrettsgrener- her setter konkurranseidrettsmannen stevne med han som driver sin idrett for å holde seg i daglig form.

Jeg tror det velvære hver enkelt av dere føler etter endt dyst, ikke bare er rent kroppslig, men like mye mentalt. Hver enkelt har møtt en utfordring og ydet sitt beste.- ikke bare i kampen mann mot mann, men like mye overfor seg selv.

Den danske dikteren Johannes V. Jensen har laget et mektig epos om denne livsholdning i sin bok Breen,- en skildring av våre forfedres skjebne da de levde som sorgløse skapninger i det tropiske klima som en gang forekom også i Norden. - Men så kom istiden, og folket vek unna sørover for Breen. De skjønnte ikke selv hva som egentlig forgikk,

II

de var glemsomme og tenkte bare i nuet- men fallet i deres tilværelse merket dem uten at de visste det - og gjorde dem først fattige og siden små. - Men det fantes unntagelser- en var en ungdom som Jensen har gitt navnet Dreng. --- Dreng kunne ikke gi seg. Han møtte utfordringen og vek ikke for Breen. Han vokste i motgang og ble i ~~Notdenn~~. Og da urfolket ble ført til skilleveien mellom kulden og skogene - var Dreng den som valgte det umulige. Han ble det første menneske .

Så langt dikteren.

Det som skilte Dreng fra de andre var ikke bare at han tok kammen opp for å herde seg fysisk slik at han kunne overleve, men enda mer at han vant en åndelig seier over over den nedarvede tilbøyelighet til å vike unna, drive med strømmen. Det er å være mennesk

Når idretten gis et slikt mål, får den dobbel betydning.

III

tevlingen person mot person - og kampen mot en selv. Sett på denne bakgrunn får idretten er videre perspektiv, og virker oppdragende på oss alle.

Vi bör ta med oss denne holdning inn i vårt daglige virke uansett hvor dette måtte være. Ien la heller ikke idretten bli for alvorstynget i konkurranseklimaet, la den preges også av mosjon og naturglede.

Jeg vil slutte med å gratulere med innsatsen idag, og hilse alle aktive og de som gjør en frivillig innsats som ledere og hjelpesmenn. Dere representerer så mye verdifullt for det samfunn vi lever i.

La meg uttrykke det håp at Holmenkollstafetten i mai måned vil være innledningen til fornøyet sunn innsats. La oss ta med dét hjem fra denne dagen : Glede - styrke - og vilje til å gjøre idretten til det verdifulle innslaget den har mulighet for å være i vår livsutførelse.